

[illegible]

בדבר

החירו לפשו
והחירו מעט
עמי הנובלי
נכריים צדיק
לחסן עמי א
יורם חסד
אללם ואזכי
הרגילות לכו
לאחרים וינו
דגה
למנו
כי
תגלים צני'
כועס סחת"
תיצור של כ
לסלכם דאך
צאתעם דאך
מעטם דאך
סומער וסר

דמיוצט. הנה הדרך חים לין עס צוק דצדק
(תקליץ) וזאמט צעט ק" תקליץ לא נאמט
צום וולדנא נאמט עס דעצדק דעמאל ודעמאל
עס' דעמאל דעמאל לא הוי הספק הייט
תקיעה לתקיעה אזל צין צדק לתקיעה הוי ספק
דעמאל סיי וזה דצין התקיעות צוין הסתמול
תקיעה וזה הספק צדק דעמאל דעמאל
התקיעה דק צין הצדק לתקיעה התקיעה הוי ספק
ובנאמט דעמאל הוי דצדק הייט עס (ק"ק) הוי
הספק עד אחר תקיעות דעמאל וזכ"ס הייט
ספק (ק"ק) תליא ק"ק (ג') העטע שלד יפקקו צדק
אחרים עד אחר גור דצדק תליא לקובע וקיעה
שדעמאל דעמאל דעמאל הספק צדק דעמאל
דעמאל ק"ק הוי עד דצדק דעמאל וזכ"ס עד
תקיעות דעמאל ע"ס. אך זה פשוט דמיוצט
דצדק אחרים וזכ"ס עס דעמאל צדק" תליא ק"ק
הוי עט שלד דצדק דצדק אחרים עד שדעמאל
דצדק וזכ"ס הייט דוקא דצדק אחרים שלד
ועצין דצדק כלל או התקיעות אזל הייט וספק
על התקיעות שדעמאל עס ועצין התקיעה דעמאל
לא הוי הספק וזכ"ס דעמאל צדק גזיל לתקיעה
לא הוי הספק לעצין דעמאל (אף דעמאל וזכ"ס
האט צעמאל) קוין דעמאל לאסל לאסל קודם ע"ס
צדק דעמאל ע"ס נאמט ועצין האכילה ע"ס צדק
שדעמאל שדעמאל לתקיעה וזכ"ס שדעמאל ספק תקיעה
דמיוצט הנה כדי לעצדק העטע דעמאל עס הייט
צעמאל לעצין התקיעות דמיוצט (תקליץ) אז
לדק לתקיעה עליהם ע"ס לתקיעה לעצדק ע"ס
ובעצדק שדעמאל כ"י לתקיעות צעמאל צדק
התקיעות ובעצדק כ"י לא גרע וספק צעמאל חסד
דוקא וספק ע"ס האט הספק לעצין זה כ"י ע"ס
ע"ס הייט עס לעצין הספק דעמאל עד אחר כל
התקיעות דעמאל דעמאל ג"ס הייט דעמאל
הוי הספק ע"ס הייט לתקיעות ע"ס ג"ס פשוט
ועד ע"ס ועצין התקיעות צעמאל חסד דעמאל

אמנם

הנה הוסיף ב"ק אחת ומה"ל שיעור
למנוע ומלחומם ונעם אחר כי יש זהם חשש מעורבות
בכחות השמות (ואינם מהחריז"ל) והנה ירחיף בפרט
פה עניינים כאלו ויפתח שדפוסו ונחששו כבר
בפירושים ישיבם וזה מדפיס ע"י לעומת החסות
לע"ד ל"כ"א וא' לפרסם ולהודיע הדבר הזה כדי לעמוד
מלחומם ויכלחמם מחשש מעורבות ר"ל כאשר אכתוב
זה. ומה שלח להפסק עד כה ע"י ברוחני ואחזקתי
הקדמים וז"ל הלל בכחו זה אח"ל (במילין 77 ז')
בחסות הנחשת (אף שה" חשש ע"י ר"ל) אפשר בל
אשל ולא ציירם וז"ל הלל חוקם יסמיו יל' ברוחני
להתברר וכמה עניינים שנתקנו לעמוד ואחשיך דלא
בחרם (וכן שמענו ממה לדקים ז"ל שלח אחרם)
ע"כ אודיעך זה שהם שמענו אחרי שכתבו שם
בשי"ר אחר תקיעת תשי"א "שמוע שר הפנים ושר
מנ"י" וצומו חוקם לא נחלף קזה שם שר הפנים
רק מנ"י" הוא שר הפנים שמוע כשם רבו אלל לא
"שמוע" ופירושים ישיבם בפרט ע"י ד' אומנם
(וכן רחמי העתק פנקס יסן דור כח"י על קלף
מנ"י"כ"י) נחלף "שמוע" בשי"ר שסני אלל לא "שמוע"
*שמוע כמו שם שבוני המסכים להדיוט ר"ל ובמילא
שחברצ עמוח כזה ה' ילינו [אולי נכתב פ"א בפרט
מוסית ח' ר"ל שקראו שר הפנים אלל שר מנ"י"
אשר אח"ל שמוע כשם רבו חיוס כיכ מוסית] ומוסית
שחברצ

[illegible]

שוב

שוב בלתי צביות ומרשי אשכנזי (לכא) וחלאתו
זליט) חירוד קיי ינין שבי בפשיטות דהמחלל
שנה צפרהסיא אינו חוקר זין צמגנו ושרי לי ומרשי
צבוראם כיו שנעלם ומונו דברי מרשי צפרהסיא
שארור זין צמגנו וכו כרלא צמגיני כלל. ומרשי זין
שעיקר האיקור קחם יינס מוסס מיתון וליש זין
צפרהסיא מחלל שנת. סנה צפרי חדש (ק"י ק"צ)
אוקר פת של קרלאס ובחשו מרשי אקלס הניו (ק"י
כ"ט מירי) ציאר לפיו כלי צדמחא חקור להסתחן
ינס מחלל שנת צפרהסיא דלחיי הליך ציאר מרשי
רלי מחשו צמגיני הניו דקרלאס המחללים את
המועדות כלנו מחללין את השצחות וכו' ואקור להסתחן
עומס ואם נאמר דמחלל שנת צפרהסיא מותר צמיתון
עמו הלל חלי הליא דללא תניא דמחלל שנת צמגנו
מוותר להסתחן וזך חקור הקרלאס איניב פשיטא לי
למפרמי דמחלל שנת חקור להסתחן עמו עיי דן שפיר
צמגו לנקור מיתון צקלאס גיב עפ"ד המצגיני כיון
דמחללין את המועדות הוי כמחלל שצחות הוה נכון
עיי ער צוהר"א דהעלם צמחא דלקור להסתחי
עם מחלל שנת צפרהסיא ועי צמיתוק כוללת להי
יקורי תחודם הרבאון חת"ס זיל שדמפס צמגוני על
קדושתין ד' פרחא (צמיו זיל דמחשק עיי) צמגוני
חל"ו) כרלא גיב מנה ציאר שפיר מיתון שאל
ילמד מועעיו עיי עיי צדלי אקור בפושעי זמנינו
מחללים שצחות צפרהסיא והומו נממכים אחרי דעות
נפסקות שלדודם המורים הרעיים צילדודם וכו מאצותיהם
סמשיטו שורס פורח רוס וילענה מוכח הכופות
מחמדישם סמחוליו צדירות קרצוים צעיים וכו שייך
צדלי אקור מיתון מועסם שאל ילמוד מועעיים הרעיים
מוכח הרעם הולאט סמחומים חין חורח מן סממי רח
כל איס סקור צמיוני ציבור לו איס מולא מדת חוס"ק
להתנבא צמס כדי סיקרל איס יסורי לני דעמו הכנצה
והף שהצאים אחריםם המה (צרים מוסס) דומים
כתיקוס סקנשם לזין העברים אצותי סמפועיים דומים
הוי ספורס נמנשן ומכמית המורים מחמדישם גיב
צדלי צמחא שייך איקור מיתון כדי שאל יסערצ צענין
ולא ילמד מועעייםם חם מוצן צפשיטות. ואיב כפל
היקור ויה דפשיטא לי להכר (מרשי אשכנזי ז')
הניו דליש איקור מיתון צמחללי שצחות חיל כנו.
גם מרשי עס בחשו מרשי אשכנזי צמס ד' אפרי
מחלל צמס החשק"ץ הנה לא ומלחתי דצדרי צמלל
ומספתי צכל החשק"ץ ומלחתי רח החשו"ה המדובר צענין
המחוסים כהך דשיצ קי קכ"ד קעי"י וי וצכל חשו
השק"ץ לא כמולל צכלל לענין מחלל שנת חס איקור
יין צמגנו עיי פסוק דלין להקל צוה כלל. ואי יסמוד
כרס צים יסרלל ויערר סקוליס וכוכם ליין מחמומר
חמר מרת דמורצאסלי צ"צ צמחיים :

סימן ע"ה

ומ"ש 7373 סדרך חיים ה' ר"ם שאין לומר סיה"ר
הכלפס בסיפורים ומחזורים צ"ן מתקישות

(*) בחיג ס' שייב

[illegible]

והנה לבאר קצת לעצמי על הסתים שמתחיל בהם
לדינא וכי שאף שהסוד ק"י שמיא הציא
דעת המעשים ורצון גלות ובעלי חסות לשהיר לארסן
בכל מיני לזבל אסור והמעוז רצונו פקד אורקים
והסם הנוקלים רוצא יתרו וגם סתים כתום אפי'
במקום שסרטיק מונק לא כיון שהכרעת סרד כר
לשהמיר וכן כרלס ומשמאל (כמיש סם הסתים) עיכ
סמיר לדינא לארסן אסור למוכר אז סמירי עיש והסם
קשם דסא פסקינן סלכס כדצרי סמיקל צאלל אף
שהסות' כחצו בכתובות (דף ק"ז ע"א) דסיינו דוקא
כלל אז רק צמנולח דחלפי אלל לא צמנולח לא עש
צמנולח סלחמיסם וכיכ סצה"ס ס' אלל וצמנולח
ס' תצ וכחצו סמחמסדיס (חידר ק"י ר"א) וצמנולח
לסלון (סמיר עיש) דעיש צמנולח לזל ארעין סלכס
כדצרי סמיקל צאלל עיש סלכס סכנסס (אריס כללס
כדצרי סמנולח ס' י"א, והכנסס אריס ס' חסמס)
צמנולח סרד כ"י דסוכס דמירי דציו סצ' כחצו
עוקותח לארעין סלכס כדצרי סמיקל צאלל גס
צמנולח סמנולח וכיכ צמנולח גינח ורדיס (י"ד
כלל ס' ס' ח') דצמנולח סמנולח גיכ סלכס
כדצרי סמיקל צאלל וכי עד סם דעלי לארעין סלכס
כדצרי סמיקל צאלל לרצותח סוח כגון דצמנולח קיעלח

בשחרצצ צנועות צעאל הקידורים כיון שאין איש
על לב דצברים סתן כצטורו על עולם וגם השם
ישיעיהו' לא מאלא סתן' ער הפנים [ויע' חוק' יצמות
(ד7 ע"ז ע"א) ד"ס פסקו זס ער העולם אצורו וחוק'
חולין' (ד7 ס' ע"א) צומה סתורו ש"ל שטועט לא
קרקא ער העולם וסצורו וספיקתו חו"ל שטות לא
מטועי וע' צעצלי חוספות ע"ס פ' בלשתי ד"ס
ומולא סתן ג"כ קי' זו ותיכיל וי"ה דתרי ער העולם
הי אצל סס זס סת' לא נקרא צבוס מקוס ולא
חכר סס זס צבוס חולק' וגם לא מאלא בזהאצ"ל
אלו הסמות ססמה בכלל סזה מעלה סתקיעה א"ו אס
אלו שייכים תועלת כלל ודערצא האצ"ל כ' צפיות
צטעה"כ ופציה' תועלת אצרים צצטות סממיות על
סתקיעס ומעילס ארסה כזו שטערן ציסי' לתקע
סעידר האצ"ל צכצדור וצעלאו ודעספ גם צקידור
האצ"ל ומאלו העללכים סנמאלו ציה"ר סלנו לא
הציר סתן ומכס גם לא מקלת מהס ואין נעסס ואלור
נגד האצ"ל דצברים ססס צכור ה' לקצן צנטיעות
ס"ו כיון שהסעס סענרות כ"ל צפרע צעת תקיעת
שופר סלרינן לערצב השטן ע"י' וכיון סעג"ס סטע"ס
צבור וזס סענרה נוסקס וססמות מכפי סס סנמאלו
צקידור סל"ס ו"ה סיסן ססס מקורן כז' ע"כ צדאי
שורר נפשו ירסק מהס לגמרי וסס עסס סרצ סתניא
ז"ל צקידורו ססמטוען לגמרי רק סדיסקו סס סיה"ס סלסר
סתקיעות סיעלו אלו העללכים סיוללים וזן סשופר
וזן ססע"ס וזן ססע"ס וכו' סיינו צכסס העללכים
ולא צפרען כלל סלסרן וכן אלו נוסגים לורר רק סס
סלסרן . (לנד' סיה"ס סלפ"ס סתקיעות סססקינ צציו
האצ"ל צבות ססמות סצערטן) וכן קידורס וסיה"ר
לסר ז"ל צקידור האצ"ל סמטוען לגמרי וכן צקידור
סלרי' סיסן דפוס זלנקוח לא מאלו כלל וכס"ס ססמטוען
די צזס . וס' ילינו מכל ומכור, אצל ודיעל לענין
ספסק אין איסור כז' ע"כ ספ"י מותר לסחדות בלסס
צין סססיו כדסאצ"ל כז' . וס' יקצל תקיעתו
וספלחנו לררן ויכס לטעות ע"ל שופר גדול צ"צ

סימן ע"ז

ברבר שפתיך וזרה לא' למקור חנותו צמח
אריכותו ר"ל ולמכרו דרך העדמה ועי"ז
הפחיתו לפחיתו אשר יום ה' שיעמוד אשר בחנותו
הפחיתו ומועט דברי הסתם (חידד חשו"ר) והם
עתי"ק מוצאם צ"ע במוצאם כ" ש"ס (קט"ו ז') כללות
למכרם צד"ה אחסן שפתי"ל ללות ומוט לפלות
לחסן ע"י אחרים המוט דמו"ר דבר האחד שאם לא
יחוס להם ילכו לאחרים וילוו להם ויעבירו לזה
החלל ואיכא פקידא איב הי"ד בחנות ש"ס קווי"ס
העבירו לזה חלל ואם יקדיד חנותו ז' ימים ילכו
לאחרים ויעבירו להם לאחרים ע"כ ה"ז ע"פם לאחר
ג' ימים צד"ה לפחות חנותו :

לעבד שתי נעיות נעם צמחתיים כי החס"ק
 כי אם לקיץ האלימות שבי סרצ השואל שסי'
 צעירו לנסח בן קולא זו דלואן מוכר מנותו
 סמח"ס שם בלסווי שנסבו בן צעיר האלימות
 (צירו של השואל) עפ"י סורחא מלאן דסו וסי"ס שם
 הלכס דלין לעסו נוחה ונעמקלין כמו שצייר שם
 המסר דדח"י אקור צמחתיים לנחור סמח"ס
 דסלואן אקור אבן דמצי"ס ובי כפי עסק
 וסמח"ס ד"ס אך כי שמועצ סיסוי שנגנן ואל

[illegible]

הסחיקתו
 וְתִלְשֵׁתִי
 זֶה חֲמוּדוֹת
 אֲתִי צִמְחָה
 שֶׁשָּׁמַר כִּי
 חוֹ הַחֲסִיד
 כְּדִי לִמְסָה
 אֶקַּר אֲכַסֵּה
 יִנּוּ וְאֲזַחֲתִי
 וְלִין 77 ז'
 אֶשְׁמַר ()
 לִי אֲזַחֲתִי
 אֲכַסֵּי דָהָא
 אֲזַחֲתִי
 שֶׁכָּחוּז
 הַפְּסִים
 עַר הַפְּסִים
 בּוֹ אֲזַל
 אֲזַחֲתִי
 עַל קִי
 לֵא. דָּהָא
 וְנִצְחָה
 פִּי"א צִמְחָה
 לֵא עַר
 וְחֻכּוֹ
 וְחֻכּוֹ
 וְחֻכּוֹ